

അന്തകന്യൂർ

■ ഗാർഗി ഹരിതകം

ഓരോ ചാവിനും എത്ര വേനണ്ടാവും
 മേലേത്ര മുറിവ്ണ്ടാവും നൊക്കെ
 ഓനോട് ചോദിക്കായിനു;
 ഞരമ്പുമുറിച്ച് ചത്താല്
 കെണറ്റിൽ ചാടി മുങ്ങാല്
 വണ്ടിയിടിച്ച് മരിച്ചാല്
 പിന്നെ വെഷം കുടിച്ചാല്
 ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും ഓന്
 കദകളുണ്ടേയ്നു പറയാനും.

അയിനെന്താ
 ഓനല്ലേ ഓരോന്നോരോന്നായ്
 ചെയ്ത് നോക്കൂത്
 എത്ര കാലാ ആസ്പത്രില് കെടുന്നത്
 ഓരോന്നും കൈഞ്ഞാ ഓൻ പറയും
 ഇനി കൈഞ്ഞ് ഇനില്ലാ
 ന്നട്ടും തീർന്നിലാ ഓന്റെ പ്രാന്ത്
 ഞാൻ ചത്തത് ഞള് കാണുമ്പോ
 എനിക്ക് ചിരിക്കാനാന്നും പർണ്ണത്
 എല്ലാരും ഓൻ കരയിപ്പിച്ച്

ഇനി ഒരിക്കലും ചാവുല്ലാന്ന്
 എല്ലാർക്കും തോന്നി തുടങ്ങുതെയ്നു
 അപ്പയാ ഒർ മയക്കാലത്ത്
 കടലില് കാല് നനക്കാനെറങ്ങൂത്
 വിളിക്കാതെന്നെ ഓന്റന്തകൻ
 ഒർ തെരയായി
 ഓനെ കാണാൻ വന്നത്

സ്വന്തം പെണ്ണിന വിളിച്ചുപോലെ
 കുട്ടിക്കൊണ്ടോയി കുളിപ്പിച്ച്
 ഇപ്പോ വേദനണ്ടോ ഇപ്പോ സുഖണ്ടോ
 ന് ചോയ്ച്ച്
 മീക്കുട്ടോളുമ്മവെച്ച്
 മുത്തുചിപ്പിം പവിയപ്പറ്റും
 പല നിറത്തിലെ മീനോളും
 വന്ന് കദയൊക്കെ പർണ്ണത്

ഇങ്ങനേം ചാവ് ങ്ങോ ഞാനറിഞ്ഞില്ലല്ലോ
 ഇത്രേം തണ്ണുപ്പ് ങ്ങോ ഞാൻ നന്നച്ചില്ലല്ലോ
 ഞക്ക് കാഴ്ചയായി വെക്കാനും
 കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കരയാനുവൊന്നും
 ന്റെ കടൽക്കാമുകന്റെ
 വീട്ട്ന്ന് ഞാൻ വർന്നില്ലല്ലോ
 ന്നും പർണ്ണത്താൻ ഒയ്കി ഒയ്കി
 ഒയ്കിപ്പോയത്.

ഒടുങ്ങുന്നതിൻ രസം

■ എൻ.ജി. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ

ആ ദൃമായ് അവളെ കണ്ടപ്പോൾ
 ഗുദത്തിൽനിന്നും വേദനയുടെ ഒരു വാൾ
 നട്ടെല്ലു പിളർന്ന്

നാലുമണിപ്പൂ വിരിയും പോലെ
 എന്നൊക്കെ പറയാം
 ആ സമയത്തായിരുന്നു
 എന്നും അവളെ കണ്ടത്

നിനക്കു മൂലക്കുരുവായിരിക്കും
 മോഹൻലാലിനുവരെ ഉണ്ടെടെ
 കൂട്ടുകാരൻ പറഞ്ഞു

ആ വേദനയുടെ അവസാനം
 ഒന്നിനുമാകാതെ
 അവളെ കണ്ടപടി
 നിന്നുപോകലാണ്
 ഒന്നും പറയാനുമില്ലാതാവുക

അത് ആവർത്തിച്ചു

രണ്ടു മൂന്നു വർഷം
 ഇതേ ചതിവ്

അപ്പോൾ മനസ്സിലായി
 ഇവൾ തന്നെ എന്റെ പെണ്ണ്

കൂടെയുണ്ട്

മാറിയിരിക്കുന്നു
 മക്കളും ചെറുമക്കളുമായി
 വേറെ ഒരിനം ഈനാംപിച്ചി

വല്ലപ്പോഴും കള്ളുകുടിച്ചു
 വരുമ്പോൾ

ഉള്ള
 കൊള്ളിനോട്ടങ്ങളും ഇല്ലാണ്ടായി

ഇപ്പോൾ ആ വേദനയില്ല
 വയറുനിറയെ
 നെയ്ച്ചോറുണ്ട മന്ദിപ്പ്
 സുഖമെന്നും പറയാം

ഉടലോടെ
 എന്നെ

കെട്ടിയെടുക്കും വിമാനത്തിലും
 ഞാൻ മുഞ്ചെ ഞാൻ മുഞ്ചെ
 എന്നിടിച്ച് ഇടിച്ച് നിൽക്കുമിവൾ
 എന്റെ പ്രിയ നായയെ
 കേറ്റാനൊട്ടു സമ്മതിക്കയുമില്ല

കുത്തിച്ചത്താലും
 പിരിയില്ലിവളെ
 അതാണു കൃഷ്ണം

